

РЕШЕНИЕ

№ 42155

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9480** по описа за **2025** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на В. Я. В. чрез адв. Ц. М.-К. против Решение №2684/16.07.2025г. на СРС, НО, 95 състав, постановено по НАХД №8605/2025г. по описа на СРС, с което е потвърден електронен фиш серия К №7268723, издаден от СДВР срещу В. Я. В. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лева.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение на основанията по чл.348, ал.1, т.2 от НПК -СРС е допуснал съществено нарушение на процесуални правила. Според касатор съдът е кредитирал снимков материал към друг електронен фиш, което несъответствие компрометира доказателствената основа и прави невъзможна проверката за относимост/автентичност на приетата снимка към конкретния акт. Не е съгласен с изводите на СРС, че адресатът е ясно индивидуализиран, тъй като в електронния фиш едновременно са вписани ЕГН на физическото лице и ЕИК на „Привия“ АД, като смесването на идентификаторите /ЕГН/ЕИК/ поражда неяснота дали санкцията е по реда на чл.188, ал.1 от ЗДвП /водач/ или по чл.188, ал.2 ЗДвП /законен представител/. Погрешно на следващо място бил приложен и/или описан толеранс, което съставлява нарушение на чл.16, ал.5 от Наредба №8121з-532. Счита, че описанието в електронния фиш не е достатъчно, като не е индивидуализирана зоната на контрол с посочена точна локация и посока на задействане, счита, че СРС не е изяснил годността на

конкретния екземпляр CORDON M2 JMD1193 към датата на нарушението и дали приспадането на допуските е проследимо в първоизточник. Иска се отмяна на решението и отмяна на електронния фиш. Претендират се разноски.

Ответникът по касацията – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, в депозирани от него писмени бележки оспорва касационната и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния акт. Иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XX касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С електронен фиш серия К № 7268723, издаден от СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100,00лв. на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С обжалваното в настоящето производство решение, съдът е потвърдил електронния фиш. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесния ел.фиш съответства на материалния закон. СРС е приел, че е осъществен от обективна страна съставът на административно нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, изразяващо се в неизпълнение на задължението при избиране на скоростта на движение водачът на управляваното ППС да не превишава максималната допустима скорост за движение на леки автомобили в населено място от 50 км/, констатираното превишение на скоростта е с 21 км/ч, като автомобилът се е движел на посочените в електронния фиш време и място със скорост от 71 км/ч след приспадания толеранс. СРС е приел, че собственик на автомобила е „Привиа“ АД с управител и законен представител В., като последният е административнонаказателно отговорно лице съгласно чл.188, ал.2 от ЗДвП, последният не е подал в законоустановения срок от връчването на електронния фиш декларация, че друго лице е управлявало автомобила, поради което административнонаказателната му отговорност е правилно ангажирана. СРС е отхвърлил като неоснователни възраженията в насока неяснота относно санкционираното лице.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В

решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Процесният ЕФ на СДВР съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (СДВР), мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, неговия собственик, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Както правилно е приел решаващият съд описанието на нарушението съдържа всички обстоятелства от значение за отговорността - място, време, изпълнително деяние и неговите обективни характеристики, включително данните за скоростта и техническото средство, с което е установена, като обемът на информацията в пълна степен позволява на нарушителя да разбере административното обвинение, поради което не е допусната твърдяното от касатора накърняване на правото му на защита.

Правилен районният съд е приел, че нито специалният закон - ЗДвП, нито общите правила на ЗАНН, предвиждат наред със санкционния акт - ЕФ или НП, на нарушителя да се връчват и доказателствата, в частност снимков материал, от които се установява нарушението. Правото на защита на санкционираното лице надлежно е охранено в хода на съдебното производство, в което жалбоподателят се е запознал с цялата административнонаказателна преписка. Към момента на твърдяното нарушение, не само стационарните, но и мобилните технически средства могат да бъдат използвани за установяване на нарушения, които да бъдат санкционирани чрез издаване на електронен фиш.

На следващо място в процесния ЕФ са посочени достатъчно данни, индивидуализиращи АТСС и позволяващи да се извърши проверка на неговата техническа годност към датата на заснемане. В административнонаказателната преписка се съдържа снимка към ЕФ, в която са конкретизирани: дата на нарушението, рег.номер на автомобила, конкретното място на извършване на нарушението, установено от СДВР и идентификационен номер на уреда, с който то е установено. Снимката съдържа данни за точните координати на извършеното нарушение, измерена скорост. Неоснователно касатор твърди, че снимковият материал е към друг електронен фиш – процесният електронен фиш е серия К №7268723, като снимковият материал е към ЕФ №7268723, допуснатата техническа грешка при изписването на номера на електронния фиш от снимковия материал в решението на СРС не обосновава извод, че се компрометира доказателствената основа, водеща до невъзможност да се извърши проверка за относимост/автентичност на приетата снимка към конкретния електронен фиш.

Правилен при тези данни по преписката районният съд е приел, че мястото на нарушението ясно и недвусмислено е конкретизирано чрез посочването му.

Обосновани са и констатациите на решаващия съд, че от доказателствената съвкупност по делото безспорно се установява, че процесното АТСС е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след като конкретното техническо средство е преминало през надлежна първоначална и последваща периодична проверка и не възниква съмнение, че посредством него е заснета действителната дата, час и скорост на движение на автомобила. Не се споделят доводите на касатор, че толерансът не е правилно отчетен. Разликата в скоростта на движение, отразена в снимковия материал и електронния фиш се дължи на обстоятелството, че грешката при измерване на скоростта с въпросното техническо средство е +/- 3км/ч под 100км./ч, което е било отчетено от административнонаказващия орган в полза на водача.

Правилни са изводите на СРС, че административнонаказателно отговорно лице съгласно чл.188, ал.2 от ЗДвП е законният представител и управител на „Правиа“ АД В. Я. В.. Същият не е подал декларация в предвидения от закона срок, че друго лице е управлявало автомобила, следователно правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не се споделят възразенията, че е налице неяснота относно санкционираното лице. Индивидуализацията на субекта, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, респективно на когото е наложено административното наказание е ясна и несъмнена – посочени са трите имена и единен граждански номер – бележите, по които може еднозначно и безпротиворечиво да бъде идентифицира. Допълнителен аргумент в насока неоснователността на поддържаната теза се извежда освен от разпоредбата на чл.188, ал.2 от ЗДвП и от наложеното с електронния фиш наказание „глоба“, което по дефиниция е приложимо само спрямо физическите лица.

Предвид изложеното, решаващият касационен състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XX-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2684/16.07.2025г., постановено по НАХД № 8605/2025 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 95-ти състав.

ОСЪЖДА В. Я. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 130 /сто и тридесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.